

ԲԱՐՁՐ ԱՐԴՅՈՒՆԱՎԵՏ ՔՐԻՍՏՈՆՅԱՆԵՐԻ ՅՈԹ ՀՄՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ

ՀՄՏՈՒԹՅՈՒՆ 1. ԵՂԵՔ ԵՌԱՆԴՈՒՆ

Բարձր արդյունավետ քրիստոնյաների յոթ հմտություններից առաջինը ենթադրում է եռանդունություն, կյանքի նկատմամբ հստակ դիրքորոշում, ակտիվություն դեպի բարին: Այս հմտության հետ կապված հասկացություններն են անկախությունը, ինքնագիտակցումը, ազատ ընտրությունը, նախաձեռնությունը, պատասխանատվությունը և առաջադիմությունը: Ձգտումը իմանալ սեփական կյանքի իմաստն ու նպատակը սերտորեն կապվում է առաջին հմտության հետ:

Գրական եռանդունությունը յուրահատուկ է Աստծուն, և Աստվածաշնչի առաջին նախադասությունը խոսում է ամեն ինչի Սկզբի՝ եռանդուն Աստծո մասին: «Սկզբում Աստված ստեղծեց երկինքն ու երկիրը»: Ծննդոց 1.1: Աստված անկախ է և ազատ: Նա ակտիվ է և նախաձեռնում է տիեզերքի ստեղծումը: Նա պատասխանատվություն է վերցնում Իր վրա ստեղծելով համայն տիեզերքն ու գիտակից էակներին:

Եռանդուն նախաձեռնություն դրսևորելու համար անկախ կամքի առկայություն է անհրաժեշտ: Մեղավոր մարդուն տրված ամենամեծ պատվերը Աստծո կողմից բնավորության կառուցման պատվերն է: Մարդու մոտ աստվածահաճո բնավորության առկայությունը ունի հավիտենական հետևանքներ, ուստի կարևորվում է դրա ձևավորումը: Այդ գործընթացի սկիզբը դրվում է առաջին հմտության դրսևորմամբ:

Եռանդուն լինելը առաջին քայլն է կախվածությունից, մեղքից ազատագրվելու համար:

Հռոմեացիս 12.11-ում օգտագործված է հունարեն $\zeta\epsilon\omega$ (եռայ) բառը: $\zeta\epsilon\omega\nu\ \tau\omega\ \pi\nu\epsilon\upsilon\mu\alpha\tau\epsilon\iota$ - հոգով վառված: «Ապողոսը հոգով վառված՝ Տիրոջ համար խոսում էր...» (Գործք առաքելոց 18.25):

Եռանդունությունը ենթադրում է շատ կարևոր երկու հատկանիշ. նախաձեռնություն դրսևորելու և պատասխանատվություն ստանձնելու ունակություն: Եկեղեցուն շատ է պակասում այդ հատկանիշը: «Ուրեմն ջանք արա և ապաշխարիր»:

Գրսևորելով եռանդունություն և ակտիվություն մենք փոքրացնում ենք մեր հոգսերի շրջանակը և միևնույն ժամանակ ընդարձակում ազդեցության շրջանակը: Գրա օրինակ կարող է հանդիսանալ հինկտակարանյան Հովսեփը:

Լինել եռանդուն՝ նշանում է լինել առաջադեմ:

ՀՄՏՈՒԹՅՈՒՆ 2. ՄԿՍԵՔ ՎԵՐՁԻՑ

Երկրորդ հմտությունը վկայում է մարդու ապագայի գիտակցական իմաստավորման մասին: Քրիստոսը խորհուրդ է տալիս ծրագրել ապագան: Դուկաս 14.28-32: Հայացք ձգելով ապագային, սկսելով վերջից այս հմտությունն ունեցող մարդը կարող է ծրագրել իր ապագան:

Ապագան ծրագրելու համար հարկ է խորհրդակցել Աստծո հետ և պարզել անձնական առաքելությունը: Վերջինիս կազմման համար անհրաժեշտ է կիրառել Աստծո մեծագույն պարզկենդանի մեկը. երևակայությունը: Իսկ որպեսզի այն սխալ ուղղությամբ չտանի, Աստված տվել է նաև խիղճ, որը կարգավորում է երևակայության աշխատանքը:

Ի՞նչ է պետք անել, որպեսզի կարողանանք երկրորդ հմտությունը ձեռք բերել:

1. Ունենալ տեսիլ.
2. Գտնել սեփական առաքելությունը,
3. Պարզել սեփական կյանքի նպատակն ու դերը,
4. Ունենալ կյանքի հավատամք:

Պողոսի հավատամքը ներկայացված է Փիլիպեցիս 3.7-14 համարներում:

Գործելով երկրորդ հմտության համապատասխան, մենք կապրենք նպատակասլաց և իմաստալից կյանքով:

ՀՄՏՈՒԹՅՈՒՆ 3. ՆԱԽ՝ ԿԱՐԵՎՈՐԸ

Երրորդ հմտությունը դրսևորվում է առաջին հերթին կարևորը անելու մեջ: Քրիստոսի խորհուրդը այդ կապակցությամբ գտնվում է լեռան քարոզի մեջ: Մատթեոս 6.33: Հաշվի առնելով հունարեն բնագիրը այս համարը կարելի է վերաձևակերպել այսպես. «Նախ ձգտեք հասնել Աստծո արքայությանը և Նրա արդարությանը, իսկ մնացածը ձեզ կտրվի»:

Այսինքն՝ Նախ պետք է ձգտել լինել Աստծո ղեկավարության ներքո և ձեռք բերել Նրա բնավորությունը, և դրա հետ մեկտեղ մեր մնացած կարիքները կբավարարվեն:

Կարևորը անելու համար անհրաժեշտ է պարզել մեր դերերը, նպատակները, ծրագրերը, անձնական, ընտանեկան, աշխատանքային և եկեղեցական առումներով:

Ժամանակի կառավարման համար հաշվի են առնվում հետևյալ գործոնները. դրսևորել ներդաշնակություն, հավասարակշռություն, ճկունություն, հաշվի առնել մարդկային գործոնը, պահել հոգևոր օրագիր:

ՀՄՏՈՒԹՅՈՒՆ 4. ՀԱՂԹԵՔ ՓՈԽԱԴԱՐՉԱԲԱՐ

Չորրորդ հմտությունը դրսևորվում է երկուստեք, փոխադարձաբար հաղթանակի հասնելու մեջ: Բախման արդյունքում հնարավոր են չորս տեսակի ելքեր. հաղթանակ-պարտություն, պարտություն-հաղթանակ, պարտություն-պարտություն և հաղթանակ-հաղթանակ: Այս տարբերակները կիրառելի են տարբեր պարագաներում, սակայն հիմնական լավագույնը համարվում է հաղթանակ-հաղթանակ տարբերակը: Տե՛ս Հայտնություն 3.21: Հաղթանակի արդյունքում Հայր Աստվածը, Քրիստոսը և բոլոր փրկվածները կիսում են գահը: Հաղթանակ-հաղթանակ տարբերակի հիմքը համապատասխան բնավորության առկայությունն է: Եթե մեկը ունի փոխադարձ հաղթանակի մտածելակերպ, ապա մյուս կողմը կարող է գալ հաղթանակ-հաղթանակ տարբերակին նույնպես: Հաղթանակ-հաղթանակ տարբերակին հասնելու համար պետք է ունենալ բնավորություն, որը բնութագրվում է որպես լիարժեք, հասուն և առատության մտածելակերպ ունեցող: Լիարժեքության բնավորություն ունեցողը մշտապես կպահպանի ճիշտ սկզբունքները: Բ Տիմոթեոս 2.5: Հասուն մարդը միայն կձգտի դիմացինին նույնպես հասցնել հաղթանակի: Եփեսացիս 4.13: Իսկ առատության մտածելակերպ ունեցողը «Անիրավության վրա չի ուրախանում...» (Ա Կորնթացիս 13.6) և ձգտում է մյուսներին էլ հաղթանակի հասցնել: Կարևորը եզրագիծն անցնելն է: Կարող են հաղթել բոլորը, ովքեր եզրագիծն անցնում են: Ա Կորնթացիս 9.24-27: Այս տարբերակի դեպքում հարաբերությունները առաջնային պլան են մղվում: Գաղատացիս 2.1-2: Աստված-Հակոբ մենամարտում սկզբում տրամադրվածություն կար հաղթանակ-պարտության տարբերակի, բայց հետո այն վերածվեց հաղթանակ-հաղթանակ տարբերակի: Ծննդոց 32.24-32, Ովսեե 12.4-7: Ինչպե՞ս հասնել լավագույնին: Նախ՝ անձնական հաղթանակ, հետո՝ հասարակական: Այս գործընթացում մրցակցությունը (Եզեկիել 28.17-18) կամ համեմատությունը տեղին չեն: Աստված գործում է հաղթանակ-հաղթանակ տարբերակով: Աշխարհի արարումը դրա լավագույն դրսևորումն է. լավ է ամեն ինչ բոլորի համար փոխադարձաբար:

ՀՄՏՈՒԹՅՈՒՆ 5. ՀԱՍԿԱՑԵՔ ՀԱՍԿԱՑՎԵԼՈՎ

Հինգերորդ հմտությունը դրսևորվում է ապրումակցային ունկնդրման, դիմացինին հասկանալու և նրա կողմից հասկացված լինելու մեջ: Այլ խոսքերով՝ խոսքը փոխըմբռնման մասին է: Այսպիսի հաղորդակցման համար նաև համապատասխան բնավորություն է անհրաժեշտ վստահությունը

ապահովելու համար: Հակոբոս առաքյալը խորհուրդ է տալիս ավելի շատ լսել, քան խոսել:
Հակոբոս 1.19:

Հաղորդակցության չորս միջոցներից (ընթերցում, գրում, խոսել, ունկնդրում), միայն ունկնդրումն է, որ մենք հատուկ չենք սովորում: Ունկնդրման տեսակների միայն էմպատիկ, ապրումակցային ունկնդրումն է բերում փոխըմբռնմանը: Պողոսը խորհուրդ է տալիս. «Ուրախացողների հետ ուրախացեք, և լացողների հետ լացեք»: Հռոմեացիս 12.15:

Ամբողջական ունկնդրման համար անհրաժեշտ է լսել ոչ միայն բառերը, այլև հաշվի առնել դիմախաղը, շարժումները և առոգանությունը:

Ինքնակենսագրական չորս ունկնդրումները (հարցաքննում, գնահատում, խորհուրդ տալը, մեկնաբանում) չեն նպաստում փոխըմբռնմանը:

Դիմացիոն հասկանալու համար անհրաժեշտ է նախ ախտորոշել, հետո դեղատոմս գրել:

Մարդու մեծագույն պահաջումները ապրելու, այսինքն ֆիզիկական պահանջումներից հետո հասկացված լինելն է:

Քրիստոսի տված ոսկե կանոնը (Մատթեոս 7.12) այս հմտության հիմքն է կազմում: Հակադարձ կապ ապահովելու համար պետք է նաև մյուս կողմը. հասկացված լինելը: Այստեղ նույնիսկ թույլատրելի է հանդիմանությունը: «Լավ է հայտնի հանդիմանությունը, քան թե ծածուկ սերը: Անկեղծ են բարեկամի տված վերքերը, բայց առատ են ատողի համբույրները»: Առակաց 27.5-6:
Հինգերորդ հմտությունը արտահայտող հունարեն երեք բառերն են. էտոս (բարոյականություն), պաթոս (հոգեկան ապրում) և լոգոս (խոսք, իմաստ):

ՀՄՏՈՒԹՅՈՒՆ 6. ՉԳՏԵՔ ՀԱՄԱԳՈՐԾԱԿՑՈՒԹՅԱՆ

Վեցերորդ հմտությունը դրսևորվում է անհատների համատեղ գործունեության, համագործակցության մեջ: Այս հմտությունն ունեցող մարդիկ մշտապես ձգտում են համագործակցության, սիներգիայի: Սիներգիան երկու բաղադրիչ մասերի պարզ գումարը չէ, այլ՝ ավելին: Օրինակներ շատ կան բնության մեջ. սիմբիոզ, դեղագործության մեջ, շինարարության մեջ, նույնիսկ մարդու ծնունդը այդ գործընթացի արդյունքն է:

Սիներգիայի թվաբանությունը հետևյալն է. թշնանական վերաբերմունքի դեպքում՝ $1+1=-1$, պաշտպանական վերաբերմունքի դեպքում՝ $1+1=0.5$, զիջման դեպքում՝ $1+1=1.5$, սիներգիայի դեպքում՝ $1+1=3$:

Սիներգիայի սկզբունքը Աստվածաշնչում.

1. Քրիստոսը կոչ էր անում միաբանության: Հովհաննես 17.21:
2. Հոգևոր պարզակների սիներգիա: Եփեսացիս 4:
3. Ըստ Սողոմոնի $1+1=3$: Ժողովող 4.9-12:

4. Աստված է պնդում: Ծննդոց 2.17:
5. Աստծո տրամաբանությունը տարբերվում է մերինից: Եսայիա 55.8-10:
6. Համագործակցություն: Մարկոս 16.20:
7. Հիսուսը աշակերտների երկուս-երկուս էր ուղարկում:
8. Համագործակցության արդյունքում հաղթանակ: Հեսու 7 և 8 գլուխներ:

Միներգիան ենթադրում է միաբանություն, համերաշխություն, համագործակցություն, տարբեր պարզևների բանազանության առկայություն և տարբերությունների օգտագործում:

ՀՄՏՈՒԹՅՈՒՆ 7. ՄՇՏԱՊԵՍ ԿԱՏԱՐԵԼԱԳՈՐԾՎԵՔ

Յոթերորդ հմտությունը դրսևորվում է մշտապես չորս առումներով կատարելագործման մեջ: Այդ չորս ոլորտներն են. ֆիզիկականը, մտավորը, հուզականը և հոգևորը իրենց համապատասխան գործողություններով:

Աստվածաշնչում ակնհայտ է մշտապես կատարելագործվելու անհրաժեշտությունը: Քրիստոսը այդ կապակցությամբ կոչ է անում Մատթեոս 5.48-ում: Սողոմոնը ընդունում է դրա կարևորությունը ֆիզիկական համեմատություն կատարելով կացինը սրելու հետ կապված: Ժողովող 10.10: Աճը արդյունավետ քրիստոնյայի մշտական ուղեկիցն է: Բ Պետրոս 3.18:

Բարձր արդյունավետության հասնելու համար անհրաժեշտ է, որ մարդ փոխվի ներսից դեպի դուրս: Յոթ հմտությունները դրա հետևանքով են դրսևորվում: